

خوشحال از برد ناپلونی، منتقد به عملکرد

لوکا پاور

دیلی‌میل

پیروزی لحظه آخری لیورپول مقابل نیوکاسل هم باعث نشد کاپیتان سابق این تیم از عملکرد شاگردان آرنه شلوتس تعریف کند. قرمزها در سنت جیمز پارک به سختی و با گل دقیقه ۱۰۰ ستاره لیورپول نسبت به افت آنها به سر مربی قرمزها هشداد داده است. به عقیده کاراگر تیم اشلوت برای موفقیت در این فصل باید بیشتر از اینها پیشرفت کند و سنسارهایش هم از افت خارج شوند: «شکی نیست که صلاح و کوناته ضعیف‌تر از حد انتظار ظاهر شدند. به نظر می‌رسد کوناته دوست دارد در همه جای زمین باشد، درحالی‌که وظیفه اصلی‌اش در خط دفاع است، وظیفه‌ای که او هنگام دریافت گل دوم از نیوکاسل نتوانست آن را به درستی انجام دهد و اسولا دروازه لیورپول را باز کرد. کوناته به جای دفع توپ دست بازیکن حریف را گرفت.» ریو انگوموها همان بازیکن کس‌من و سالی است که در آکادمی باشگاه جلسی رشد کرده و لیورپولی‌ها نتوانستند آن را از چنگ تیم لندنی دریاورند. حال ریو پس از یک سال توانست یک پیروزی ارزشمند را به قرمزهای آنفیلد هدیه دهد. گل دیر هنگام او حتی جیمسی کاراگر را نیز به وجد آورد، تا جایی که کارشناس اسکای اسپورتنس توانست خوشحالی‌اش را کنترل کند. شادی کاراگر و مشت‌های گرگ کرده‌اش در برنامه زنده تلویزیونی بازتاب زیادی در رسانه‌ها داشته و بسیاری این خوشحالی کاپیتان سابق را نوعی تأیید ظهور یک ستاره جدید در لیورپول خوانده‌اند.

پرمدال‌ترین رشته پارالمیک فدراسیون می‌شود

ارتقای انجمن پارادومیدانی به فدراسیون پارادومیدانی به یکی از موضوعات اصلی ورزش پارالمیک تبدیل شده است. در حالی که رشته پارادومیدانی سال‌هاست با اصلی مدال آوری ورزش جانبازان و توان‌یابان ایران را در تورنمنت‌های بزرگی چون بازی‌های پارآسیایی و پارالمیک به دوش می‌کشد، اما توجه مسئولان به این رشته و حمایت از ورزشکاران مدال آور پارادومیدانی هرگز در حد و اندازه‌های این رشته نبوده است. با وجود این، صحبت‌های اخیر وزیر ورزش در جلسه هیئت اجرایی کمیته ملی پارالمیک نوید استقلال پارادومیدانی را می‌دهد؛ صحبت‌هایی که واکنش‌هایی را نیز به همراه داشت. دنیامالی با اشاره به بار سنگین مدال آوری که روی دوش ملی پوشان پارادومیدانی است از حمایت‌های هرچه بیشتر از این رشته خبر داد و تأکید کرد: از جدا شدن این رشته از فدراسیون جانبازان و تشکیل یک فدراسیون جدید حمایت می‌کند. بدون شک در صورت اجرایی شدن این طرح، پارادومیدانی ایران با شرایط جدیدی روبه‌رو خواهد شد. در این بین اما بحث‌هایی نیز مطرح شده و مهم‌ترین آنها نیز موضوع مهیا بودن زیرساخت‌هاست. کوهپایه‌زاده، رئیس فدراسیون جانبازان و اظهار نظری از کمبود فضا و نداشتن زیرساخت‌های لازم گفت و اینکه در صورت تشکیل فدراسیون جدید، پارادومیدانی با مشکلات جدی مواجه خواهد شد. به گفته کوهپایه‌زاده، شاید زیرساخت‌ها در بخش ماده‌های پرتابی در برخی استان‌ها مهیا باشد، ولی وضعیت امکانات برای دیگر مواد پارادومیدانی مطلوب نیست و این مسئله در آینده در دسر ساز خواهد شد. علی‌صفر هادی‌زاده نیز در گفت‌وگو با تسنیم تلویحاً صحبت‌های کوهپایه‌زاده را تأیید کرده است.

رئیس انجمن پارادومیدانی از نگاه حمایتی وزیر ورزش به این رشته تمجید کرده است: «چنین نگاه‌هایی را مثبت ارزیابی می‌کنم. وقتی این صحبت مطرح می‌شود، نشان می‌دهد که بالاترین مقام ورزش کشور چه اهمیتی برای پارادومیدانی قائل است. در واقع این نگاه از سوی مسئولان به پارادومیدانی اهمیت بسیار زیادی دارد. به هر حال با توجه به تجربیاتی که در طول این سال‌ها دارم، به نظر من تبدیل شدن انجمن به فدراسیون زمانبر است و چیزی نیست که به سرعت اتفاق بیفتد.» به گفته هادی‌زاده، در صورتی که قرار باشد انجمن پارادومیدانی به زودی در قالب فدراسیون به فعالیتش ادامه دهد، باید امکانات لازم برای این تغییرات مهیا شود: «باید از این فرصت استفاده کنیم. در واقع حالا که همه توجهات به پارادومیدانی جلب شده، به نظر من فعلاً نیازهای انجمن بر طرف شود تا با آسایش بیشتری به جلو برویم. من معتقدم پارادومیدانی چه فدراسیون باشد و چه انجمن باید یکسری کارهای عملیاتی را برای موفقیتش انجام بدهیم. ما از اینکه پارادومیدانی یک روز فدراسیون شود، خوشحال می‌شویم، اما قطعاً این مسئله نیاز به فراهم شدن شرایط و امکانات دارد. خوشحالم که مسئولان متوجه اهمیت پارادومیدانی شده‌اند، اما باید الزامات نیز فراهم شود.»

مانوئیولوس کار بزرگی انجام داد

ارسلان کاظمی، کاپیتان تیم ملی یکی از تأثیرگذارترین بازیکنان ایران در مسابقات کاپ آسیا بود. او با اشاره به جوانگرایی صورت گرفته در تیم ملی و نقش پررنگ مانوئیولوس سرمربی تیم در اعتماد به جوانان و در نهایت نتیجه به دست آمده گفت: «و طی مدت زمان حضورش در ایران، کمک زیادی به بسکتبال ما کرده است. کسی که بتواند جوانان را وارد ترکیب تیم ملی کند و در یک بازه زمانی کوتاه مدل بازی آنها را به سمت اهداف پیش‌بینی شده تغییر دهد، کار بزرگی کرده است، به خصوص که در عین حال نیز همه دوستش داشته باشد. مانوئیولوس، مربی دوست داشتنی است.»

چهارشنبه ۵ شهریور ۱۴۰۴ | ۳ ربيع‌الاول ۱۴۴۷

گزارش یک شبیوا نوروژی

ساعی در جشن تولد المپیک‌ها باز هم پشت خواهرش درآمد

تکواندوی بانوان در انتظار معرفی سرمربی

ترکیب تیم‌ملی تکواندوی بانوان اعزامی به مسابقات جهانی و بازی‌های کشورهای اسلامی مشخص شده است، اما بحث انتخاب سرمربی این تیم در هاله‌ای از ابهام قرار دارد. با وجود اینکه رئیس فدراسیون بساز هم از حضور خواهرش در کادر فنی تیم بانوان حمایت کرده، ولی فعلاً خبری از صدور حکم سرمربیگری برای مهروز ساعی نیست.

با گذشت هفت ماه از قطع همکاری مینو مداح با تیم‌ملی و تأیید این خبر از سوی فدراسیون رشته پارادومیدانی سال‌هاست با اصلی مدال آوری ورزش جانبازان و مربیگری مهروز ساعی، دستیار قبلی مداح به کارشان ادامه می‌دهند. علنی شدن اختلافات بین سرمربی پیشین و هادی ساعی و خواهرش، حواشی زیادی را برای تکواندوی کشورمان به همراه داشت. با این وجود تیم بزرگسالان بانوان کامکاب بدون سرمربی به مسیرش ادامه می‌دهد و مسابقات جهانی ۲۰۲۵ چین (دوم تا هشتم آبان) و بازی‌های کشورهای اسلامی (۱۶ تا ۳۰ آبان) دو رویداد پیش‌روی این تیم هستند.

آیین برگزاری مراسم جشن تولد مدال‌آوران المپیک با پایان ماه صفر از سوی کمیته ملی المپیک بشار دیگر از سر گرفته شد و مدال‌آوران متولد خرداد، تیر و مرداد روز گذشته با حضور خانواده‌هایشان یکیک تولد خود را برپیدند. علاوه بر محمدابراهیم سیفی‌پور ۸۷ ساله، محمد نصیری ۸۰ ساله، ابراهیم جوادی ۸۲ ساله و هادی ساعی ۴۹ ساله، سه مدال آور جوان ایران، یعنی ناهید کیانی ۲۷

ساله، مهران برخور داری ۲۵ ساله و رحمان عموزاده ۲۳ ساله نیز حضور داشتند و به‌عنوان المپیک‌های موفق کشورمان تولدشان را در حضور محمود خسروی‌وفا رئیس کمیته ملی المپیک، مهدی علی‌نژاد دبیر کل کمیته و دیگر میهمان جشن گرفتند.

در این میان حضور همزمان سه تکواندوکار مدال آور بیش از همه خودنمایی می‌کرد. ساعی، رئیس فعلی فدراسیون تکواندو همچنان پرافتخارترین ورزشکار المپیک ایران است و کیانی و برخوردار هم در المپیک پاریس دو مدال نقره ارزشمند را برای کشورمان به ارمان آور دند. ناهید کیانی که بدون انتخابی حضورش در مسابقات جهانی تکواندوی چین قطع شده، حضور در کنار پیشکسوتان را یک افتخار خواند و از هدفش برای تکرار قهرمانی جهان گفت: «باعث افتخار است که جشن تولدت میان این همه قهرمانان المپیک برگزار شود. برای من نیز افتخار بزرگی بود و قطعاً برای جوانان انگیزه ادامه دادن خواهد شد تا به چنین جایگاهی برسند و در چنین مراسمی، تولد خود را جشن بگیرند. ثمر نجات خوبی

آیین برگزاری مراسم جشن تولد مدال‌آوران المپیک با پایان ماه صفر از سوی کمیته ملی المپیک بشار دیگر از سر گرفته شد و مدال‌آوران متولد خرداد، تیر و مرداد روز گذشته با حضور خانواده‌هایشان یکیک تولد خود را برپیدند. علاوه بر محمدابراهیم سیفی‌پور ۸۷ ساله، محمد نصیری ۸۰ ساله، ابراهیم جوادی ۸۲ ساله و هادی ساعی ۴۹ ساله، سه مدال آور جوان ایران، یعنی ناهید کیانی ۲۷

ساله، مهران برخور داری ۲۵ ساله و رحمان عموزاده ۲۳ ساله نیز حضور داشتند و به‌عنوان المپیک‌های موفق کشورمان تولدشان را در حضور محمود خسروی‌وفا رئیس کمیته ملی المپیک، مهدی علی‌نژاد دبیر کل کمیته و دیگر میهمان جشن گرفتند.

تلاش سرمربیگری برای تکذیب هیأتیتی بودن اوری به هیچ فایده‌ای نداشت، وقتی جواب تست‌های این مدافع ساحل عاجی در ایفمارک مثبت شد و به همین دلیل هم کارت بازی او صادر نشد، چراکه صدور کارت بازی بازیکنان مشروط به تأیید پزشکی ایفمارک است و پرسپولیس نتوانست این تأییدیه را بری مدافع هیأتیتی خود بگیرد. همین مسئله پرونده را از سطح پزشکی به سطح حقوقی و انضباطی کشاند تا مرجع سوم تصمیم‌گیری کند، چراکه استاندارد پرسپولیس به نظر پزشکان معتمد خود بود و نتایج تست‌های ایفمارک کاملاً متفاوت و همین مسئله پای پرونده اوری را به کمیته انضباطی کشید تا معتمد موقت صدور کارت بازی او صادر شود.

کیانی و مبینا نعمت‌زاده در مسابقات جهانی در حالی خواهد بود که طبق اعلام فدراسیون این دو هوگوپوش در دو وزن مختلف در چین روی شیاپ‌چانگ خواهند رفت.

اگرچه اختلاف بین مینو مداح سرمربی پیشین تیم‌ملی و مهروز ساعی مربی تیم‌ملی به قبل از بازی‌های المپیک پاریس برمی‌گردد، اما آتش این اختلافات دی‌ماه سال گذشته شعله‌ور شد و اظهارنظرهای پر حاشیه طرفین دیگر جایی برای کتمان باقی نگذاشت. با گذشت چند ماه از آن ماجرا، صحبت‌های تند رئیس فدراسیون و البته بیانیه انتقادی مداح، کمیته فنی همچنان تصمیم نهایی‌اش را برای انتخاب سرمربی تیم‌ملی بزرگسالان بانوان اعلام نکرده است. همین مسئله حواشی زیادی ایجاد کرده و حتی شایعات زیاد شنیده شده و می‌شود. دوما می‌توانید رومه قهرمانی و مربیگری او را ببینید. مهروز ساعی شش سال است که تیمش در لیگ برتر ایران قهرمان است. سه سال آن را که من نبودم و سه سال آن مربوط به فدراسیون گذشته است. او چهار ماه پیش در مسابقات جام ریاست فدراسیون جهانی و باشگاه‌های آسیا به عنوان بهترین مربی آسیا انتخاب شد و تیمش عنوان قهرمانی آسیا را کسب کرد. اگر کسی رومه بهتر در حال حاضر دارد، می‌تواند بیاید و رقابت کند. بارها از معانوان بانوان و آقای وزیر سؤال کردم که اگر اشکال دارد مهروز را برادر هم در نفر گفتند کار او فنی است و خودش قهرمان و جایگاه خودش را دارد. یک سؤال از شما می‌پرسم: برادران علمیان هر دو قهرمان هستند و اگر فردا یکی از آنها رئیس فدراسیون شود، باید آن یکی از تنیس روی میز خداحافظی کند و برود؟! مهروز ساعی خودش قهرمان است و همیشه زیر سایه‌ام لطمه خورده است. اگر برادر مهروز، هادی ساعی نبود خیلی جایگاه بالاتری قبل از دوران ریاست فدراسیون من داشت.»

هادی ساعی روز گذشته و در حاشیه مراسم تولد مدال‌آوران در جمع خبرنگاران از برنامه‌های فدراسیون تکواندو گفت: «با توجه به شرایطی که داریم و برنامه‌ریزی که از قبل داشتیم، تلاش خواهیم کرد در این دوره از مسابقات جهانی جزو پنج تیم اول دنیا باشیم. برای سال منتهی ۲۰۲۵ برنامه داریم که جزو سه تیم برتر دنیا باشیم. پس از آن هم تلاش می‌کنیم در المپیک لس آنجلس باز هم نتایج خوب خود را تکرار کنیم که البته کار بسیار سختی است، اما تلاش

اوریه نشان داد حق با هواداران بود، نه درویش

فرصت ۱۰ روزه برای مدافع هیأتیتی پرسپولیس

B برخلاف نوع A ارتباطی با سبک زندگی یا رفتارهای فردی شخص ندارند و از طریق غذا، نوشیدنی و فوتبال منتقل نمی‌شود و فرد مبتلا می‌تواند به زندگی عادی و فعالیت‌های ورزشی خود ادامه دهد و به همین دلیل در جلسه روز دوشنبه کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال که با حضور درویش، کادر پزشکی پرسپولیس و هراتیان، رئیس ایفمارک برای بررسی وضعیت پزشکی این بازیکن برگزار شده، دستور منع حضور این بازیکن در تمرینات پرسپولیس برداشته شد، اما براساس حکم کمیته انضباطی تا تکمیل ارزیابی‌ها این بازیکن همچنان اجازه بازی ندارد و کارت بازی او صادر نمی‌شود تا ایفمارک مجدداً او را تست بگیرد و نتیجه را اعلام کند. به گفته پزشکان پرسپولیس، اوریه از یک هفته قبل مصرف داروهایش را آغاز کرده و با این حساب طی ۱۰ روز آینده تکلیفش مشخص می‌شود.

اما مسئله زمانی جالب می‌شود که هراتیان، رئیس ایفمارک می‌گوید: «به دلیل قوانین عدم تبعیض، ایفمارک نمی‌تواند بگوید یک بازیکن مبتلا به هیأتیتی نمی‌تواند بازی کند، کما اینکه سال‌های گذشته بازیکنانی که مبتلا بودند، بازی کردند و اسم‌شان محرمانه بود.» براساس گفته‌های هراتیان، الگوریتم صدور مجوز برای بازیکن هیأتیتی سه ماهه است، اما از آنجا که او مدت زیادی قرض مصرف و سپس قطع کرده، وضعیت او باید مرتب چک شود و نیازی نیست سه ماه صبر کرد و هر زمان شرایط جسمانی او مهیا باشد با رعایت تمام پروتکل‌ها مجوز بازی او ثبت می‌شود. اما حتی در صورت مهیا شدن صدور کارت بازی اوریه هم نمی‌تواند بی‌کفایتی مدیریت پرسپولیس در این ماجرا را اکمرنگ کند.

مسئله مهم دیگر نگرانی بازیکنان پرسپولیس از وضعیت این بازیکن است. هر چند که متخصصان گوارش می‌گویند هیأتیت نوع

چرا شیرودی نه؟

داستان، داستان مدیریت و نداشتن آن در ورزش است. مدیریت که نداشته باشی، بهترین امکانات را هم به هدر می‌دهی، درست مانند آنچه در حفظ و نگهداری اماکن ورزشی و به‌صورت خاص زمین‌های چمن فوتبال در کشور رخ داده است.

جای دوری قرار نیست برویم، هر چند که مشکل زمین‌های فوتبال حالا دیگر مشکل کل کشور است. جای دوری نمی‌رویم، همین بیخ گوشمان، جلوی چشم‌مان یکی از قدیمی‌ترین و مجهزترین (در زمان خودش) ورزشگاه‌های کشور به‌خطر نداشتن مدیریت درست در حال نابودی است. حرف از ورزشگاه شهید شیروودی در قلب پایتخت است. ورزشگاهی که خوب یادمان می‌آید میزبان چه مسابقات بزرگ ورزشی و چه بازی‌های بزرگ فوتبالی بود، اما حالا چون مدیریت نیست، آن روزهای فراموش نشدنی زیر انبوهی از فرسودگی، ریزش‌ها، شکستگی‌ها و ترک خوردگی‌های در حال فراموش شدن است. چرا؟ چون مدیریت وجود ندارد، ورزشگاه شهید شیروودی تا اواخر دهه ۶۰ و حتی اواسط دهه ۷۰ میزبانی سسری برای رقابت‌های ورزشی بود، اما ناگهان و بنا به به هزار و یک دلیل باربط و بی‌بهره‌اش تا بار تمام ورزش برگرده ورزشگاه آزادی بیفتد.

طی دو دهه استفاده مستمر و عدم رسیدگی مناسب با آزادی کاری کرد که حالا آن هم تقریباً از دسترس خارج شده، البته با این تفاوت که آزادی در حال بازسازی است، اما ورزشگاه پیر پایتخت همچنان مانند یک پچه سرراهی به‌امان خدا رها شده؛ انگار نه انگار که این یک سرمایه ملی است که جلوی چشم همه در حال نابود شدن است. یک ورزشگاه تمام و کمال که می‌توان به بهترین شکل ممکن از آن استفاده کرد، ولی چون مدیریت وجود ندارد خیل عظیم هواداران فوتبال پایتخت برای تماشای یک مسابقه فوتبال باید تا نزدیکی‌های کرج بروند!

خبرنگارانی که طی چند سال گذشته و همین دو هفته اخیر از سر اجبار برای پوشش خبری رقابت‌های لیگ برتر اعزام شهر قدس شدند بر این ادعا صحه می‌گذارند که دوری مسافت، کمبود امکانات، جایگاه نامناسب خبرنگاران و تجهیز نبودن این ورزشگاه به‌طور مستقیم روی کارشان اثر منفی گذاشته است. تماشاگران و هواداران تیم‌ها هم که وضعیتی اسفبار دارند. فقط یک مورد آن، مسئله ایاب و دهب است. تنها یکبار رفت و آمد به ورزشگاه شهر قدس با توجه به ترافیک بالای داخل شهر تهران تا خروجی‌های شهر و بعد از آن ترافیک بالای هر سه محور منتهی به استان البرز به شما ثابت می‌کند که یک تماشاگر چه مصائبی را برای رسیدن به ورزشگاه متحمل می‌شود، تازه اگر به موقع برسد چون مصیبت زمانی آغاز می‌شود که موت پایان مسابقه به‌صدادر می‌آید و در ساعات پایانی شب شما مجبور باشید مسیر را به سمت تهران برگردید.

حالا باید پرسید «چرا شیروودی نه؟» اگر بنا به مسائل امنیتی باشد، ورزشگاه شهر قدس در دست در مرکز این شهر قرار دارد. اگر بنا به مشکلات ترافیکی باشد که برنامهریزان فوتبال بار سنگین ترافیک شامگاهی تهران تا کرج را در ر زمان برگزاری مسابقات دوچندان می‌کنند، چون بدیهی است که همه با اتوبوسل شخصی به این ورزشگاه بروند و البته هیچ وسیله نقلیه عمومی هم وجود ندارد. اگر هم بنا بر امکانات باشد که ورزشگاه شهر قدس از کمترین امکانات بهره‌مند است.

جالب اینکه این روزها زاین موارد در مورد ورزشگاه تختی هم صدق می‌کند. ورزشگاهی که با وجود ادعاهای زیاد خبرهای خوبی از آن به گوش نمی‌رسد. ورزشگاهی که فصل قبل فقط توان برگزاری یک مسابقه را داشت و ناگفته پیداست که به لحاظ امنیتی در بدترین نقطه ممکن قرار دارد. پس تکرار می‌کنیم «چرا شیروودی نه؟»

می‌توان به‌جای پاک کردن صورت‌مسئله‌ای که سوءمدیریت ورزش آن را ایجاد کرده، برنامهریزی کرد. می‌توان بازی‌ها را با حداقل ظرفیت برگزار کرد. ورزشگاه شهید شیروودی در نزدیک‌ترین فاصله ممکن (چندصد متر) به ایستگاه‌های مترو، اتوبوس و خطوط تاکسیرانی قرار دارد و هر تماشاگری می‌داند که می‌تواند به جای افزایش بار ترافیکی به راحتی خود را به ورزشگاه برساند و در کمترین زمان ممکن بعد از مسابقه به خانه برگردد.

اینکه آقایان مسئول به بهانه‌های واهی ورزشگاه قدیمی پایتخت را تا مرز نابودی پیش برده‌اند، اصلاً قابل قبول نیست. ورزشگاهی که در دوران دفاع مقدس میزبان بازی‌های بزرگ و مسابقات بزرگ ورزشی بود و هیچ اتفاقی هم رخ نمی‌داد. مهم مدیریت است، مهم این است که از داشته‌هایمان درست استفاده کنیم، نه اینکه آنها را به باد بدهیم. ورزشگاه شهید شیروودی دم‌ستمان است، فقط کافیتس برای استفاده از آن مدیریت درست و بابرنامه داشت.

غیبت دبیر در مراسم تشییع سوخته‌سرایی

بزرگ‌ر: خاطرات او هیچ وقت فراموش نمی‌شود

مراسم تشییع پیکر رضا سوخته‌سرایی، پیشکسوت کشتی ایران و دارنده دو مدال نقره جهان و سه طلا و یک نقره بازی‌های آسیایی و صاحب بازوبند پهلوانی ایران، صبح دیروز با حضور خانواده آن مرحوم و جامعه کشتی و ورزش ایران در فدراسیون کشتی برگزار شد. درحالی‌که تصور می‌شد جمع زیادی از جامعه کشتی در این مراسم شرکت کنند، اما استقبال چندانی صورت نگرفت «از آقا سوخته» کشتی تقریباً غریبانه تا خانه ابدی توسط اندک هم‌دوره‌هایش بدرقه‌شود. غیبت علیرضا دبیر رئیس فدراسیون کشتی که گفته‌شده به دلیل سفر کاری به مازندران رفته، بسیار سؤال‌برانگیز بود. منصور بزرگر، سرمربی سابق تیم ملی و یکی از هم‌دوره‌ای‌های مرحوم سوخته‌سرایی در حاشیه این مراسم گفت: «جای تأسف است که آدم بماند و مرگ دوستان را ببیند. در این هفته دو نفر از بهترین‌های کشتی را از دست دادیم. هر دو سوخته‌مخصوصاً سوخته‌سرایی در سال‌های آخر با بیماری درگیر بودند. ما سال‌های زیادی در مسابقات مختلف با هم بودیم، او هیچ حاشیه‌ای در ورزش نداشت و هیچ‌وقت از قدرتش برای اهدافش استفاده نکرد. در بدترین حالات می‌خندید و خاطراتش هیچ وقت محو نمی‌شود.»

پیشکسوت کشتی‌ای ایران افزود: «شاید اگر پیشرفته‌تر بودیم، ایشان می‌توانست رکورد الکساندر مدودید را هم بشکنند. سلیمانی در هر مراسمی می‌رفت، او را با خودش می‌برد و وقتی فوت کرد سوخته‌سرایی گوشه‌گیر نشد. انتظار می‌رفت تعداد بیشتری از جامعه کشتی در مراسم تشییع او حاضر شوند. نمی‌دانم تا شش راطور بیان کنم، جامعه کشتی ایران عزادار است و تا سن بهترین قهرمانان ما از دنیا رفته‌ند.»